

ColC/0038
UAB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

GRABALUZ

DOLORS N. 13. D. 302. 303 Y 304. MEXICO, D. F.

e 8-2-51

8 de gener del 1951

Estimats pares:

Hem rebut la seva carta del dia 30 de desembre, que ens ha fet molta pena. Ens imaginem el tràngol que han d'haver passat (i Déu faci que no l'estiguin passant encara!) perquè aquestes coses són doloroses i molestes. No sé perquè s'han d'haver acumulat un conjunt de circumstàncies que semblen encaminades a que ni nosaltres podem tornar ni vostès poden venir aquí. Ja que per ara segueix allargant-se la nostra possibilitat de reintegrar-nos, almenys vostès poguessin fer-nos companyia a Mèxic! Amb la Rosa en parlem continuament i sempre, el perill cada vegada més pròxim d'una nova guerra, ens fa convenir en que no pot haver-hi cap consideració més forta que la d'evitar que una nova conflagració ens trobi separats, Nosaltres no volem insistir massa perquè això no sigui la causa de noves amargors, però vostès ja saben quin és el nostre criteri invariable.

La menuda nova de la família està perfectament bé. I també la Rosa, gràcies a Déu, i la resta de la família mexicana. Esperem que, ben aviat, vostès ens puguin dir el mateix, *des de Barcelona*

La feina de la litografia, s'ha estabilitzat de tal manera en un sol treball interminable i un sol client (UTEHA i la "Colección Doré"), que la cosa va rutllant rutinàriament, sola, sota la vigilància i el control de la mateixa editorial (tenen un cos important de correctors) ~~que~~ a mi em queda temps per escriure i dedicar-me a tenir cura dels meus clients com a dibuixant, que no m'han

abandonat mai, ni jo a ells. Qui sap si ara, les lleis d'emergència dels EEUU, en previsió de guerra, ens ocasionaran un cert enuig per a l'obtenció de determinats materials, però sembla que la Confederació Industrial de Mèxic ja preveu sagaçment la manera de fer front a possibles restriccions. Per ara, tot rutlla amb absoluta normalitat, apart de l'allau de dòlars i d'americans que s'estan traslladant a Mèxic fugint, segons diuen, dels elevats impostos del seu país. La casa on vivim només té dos pisos ocupats per gent no americana (entre ells nosaltres) i tota la resta de la colònia Polanco es troba gairebé en les mateixes condicions.

Ja deuen haver llegit als periòdics (perquè sembla que ha produït una certa commoció en les finances del món) que fa mesos que entra al Banc de Mèxic un milió diari de dòlars. En un sol dia del mes de desembre passat, van ingressar prop de vint milions de dòlars! Ara es parla insistentment de la revalorització del "peso" mexicà i en alguns llocs de la frontera el canvi ja és de 7,50 "pesos" per cada dòlar, contra els 8,65 del canvi oficial. Els explico tot això perquè sembla com si existís l'acord tàcit de reservàr a Mèxic el paper de refugi monumental, econòmic i d'altres ordres, en cas d'una guerra, pel qual motiu els homes de negocis mexicans es freguen les mans de satisfacció i esperen grans beneficis.

M'acomiado per no entretenir més el curs d'aquesta carta. La Rosa ja els escriurà en una carta més llarga que els adreçarem tot seguit.

Petens per al Joan i una abraçada per a tots vostres del seu

Fere